

BUITENLANDSCH OVERZICHT.

Processen . . . In Egypte, in Duitschland, in Rusland, in Spanje — processen. Het lijkt wel of het jaar 1896 ze nog alle gauw heeft willen afdoen, voor het ging.

Te Alexandrië is het belangrijkste proces afgespeeld, het eenige civiele van de vier, tegelijk van het hoogste staatkundig belang. Men herinnert zich dat, in het voorjaar, toen het in Egypte al een tijdlang zoo bedenkelijk rustig geweest was dat men zich ging afvragen, of het nu geen tijd voor Engeland werd om zijn bezettingsleger terug te trekken — dat toen een expeditie naar Dongola aan het kabinet Salisbury eensklaps hoogst noodig voorkwam. Wel hielden de Derwisjen zich al geruimen tijd stil, maar men kon het toch nooit weten, het bleven Derwisjen. Hadden zij niet in de buurt van Kassala eene dreigende houding tegenover de Italianen aangenomen, wier leger onder generaal Baratieri juist door den Negus van Abessynië was vernietigd? De Italianen moesten bepaald geholpen worden en de zuidelijke grenzen van Egypte waren nog altijd niet afgerond.

Er was echter geld noodig. De Egyptische (lees Engelsche) regeering had evenwel de Schuldkas bij de hand, de fondsen onder beheer der mogendheden bijeengezameld ter verzekering van den dienst van Egypte's buitenlandsche leeningen. Er werd een voorschot van 500,000 ponden sterling uit die kas gevraagd. De half-financieele, half-politieke commissarissen van de kas werden plotseling heelemaal-politieke mannen en stemden precies zooals de politiek het gebod. Dat wil zeggen: de commissarissen van Engeland en van de drie landen der Triple-Alliantie vonden het de natuurlijkste zaak ter wereld dat de Egyptische regeering het voor haar schuldeischers bijeengebrachte geld ten bate van een Engelsche expeditie gebruikte, terwijl de Fransche en de Russische gedelegeerden van oordeel waren, dat daarmee een ergerlijk machtsmisbruik gepleegd werd. Vier stemmen tegen twee: de zaak was in orde, naar lord Salisbury's opvatting, en de zes millioen gulden werden gebeurd.

Er waren echter nog rechters in Alexandrië. Terwijl de troepen van den Sirdar, den Engelsch-Egyptischen opperbevelhebber sir H. H. Kitchener, betrekkelijk gemakkelijk, meer door de natuur dan door menschen gehinderd, naar Dongola marscheerden, daar tot veler verbazing omkeerden en niet voorttrokken naar Chartoem of verder Soedan in — begon voor de gemengde rechtbank van eersten aanleg het proces der Fransche en Russische schuldeischers tegen de Egyptische regeering. De eischers kregen gelijk, maar de gedaagde kwam in appèl bij het Hof. En op den 2^{den} dezer maand bewees het Hof dat het nog altijd, (al heeft het iedere vijf jaar verlenging noodig om te blijven bestaan) een internationaal rechtscollege is, dat niet onder Engelschen invloed staat: de Egyptische regeering werd definitief veroordeeld tot dadelijke terugbetaling van de £ 500,000 welke het ten onrechte uit de Schuldkas had gelicht.

Dadelijk kreeg lord Cromer de opdracht uit naam van de Engelsche regeering